

ikke nok at sige, at det vil tage lang Tid. Den meget ærede Minister maa kunne sige, at det vil medføre en Normaludgift af saa og saa mange Hundrede Tusinder eller Millioner, og derfor denne Forøgelse af Normalbudgettet er mindre end vort regulære Overskud, vil der dog i Genhold til den meget ærede Ministers egne Argumenter være en Mulighed for allerede nu at opnaa en Nedsættelse af vore Skatter til et saadant Belsøb. Jeg tror, at den meget ærede Minister burde supplere sin Udtalelse, hvis den skal være fyldestgørende, med at sige, hvor stort et Belsøb der i det Allerhøieste vil kunne antages at medgaa efter Regjeringens yderste Forbringelse til de tre vigtige Opgaver, som den meget ærede Minister nævnedes.

Finansministeren (Estrup): Da samtlige de Forslag eller Reformers, der af det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Scharling) og mig ere blevne nævnedes som værende af den Betydning, at man ikke vilde kunne anse et Normalbudget for at være tilstede, før disse Reformers vare vedtagne med deres Udgifter — da samtlige disse Forslag enten i dette Dieblis foreligge for det ærede Thing eller for kort Tid siden have foreligget med Redegjørelse for Udgifterne derved, vil jeg overlade det til det ærede Medlem selv at tælle de Hundrede Tusinder eller Millioner sammen. Jeg finder ikke nogen Opfordring til uden Forberedelse her at angive et Tal som muligvis siden vilde kunne vise sig urigtigt. Men, som sagt, naar det ærede Medlem interesserer sig derfor, vil han jo gennem Forslagene, saaledes som de foreligge og have foreligget, kunne danne sig en Mening. Det Indtryk, jeg har af, hvordan den finansielle Stilling vil være med Bibeholdelse af de nuværende Skatter og med Udfylning af de Mangler, som Hovedreformerne angaa, er, at der saa ikke bliver Tale om noget væsentligt Overskud mere, og at altsaa Gjennemførelsen af Reformerne, naar man først havde kastet Indtægter overbord, sandsynligvis kun vil kunne ske ved Paalæg af nye Skatter. Denne Situation vil jeg ikke være med til at fremfalde, og derfor har jeg udtalt gjentagne Gange, at, saalange jeg staar paa denne Plads, bliver der ikke Spørgsmaal om at kaste nogen væsentlig Statsindtægt overbord, før man har klarere Begreber om, hvad Statens virkelige Fornødenheder komme til at koste. Det ærede Medlem mente, at, om end den kjøbenhavnske Handelsstand, eller ialtsald kjøbenhavnske Handlende, paa et Møde have udtalt sig for en Revision af Told- og Skibsafgifterne i Forening, vilde dog den kjøbenhavnske Handelsstand ikke tage i Betænkning med Glæde at modtage et Forslag, der ensidig gik ud paa at sænke Skibsafgiften. Ja, det er meget muligt; men det forekommer mig ikke, at den Udtalelse af det ærede Medlem er meget smigrende

for Kjøbenhavns Handelsstand. Jeg har den Tro til den kjøbenhavnske Handelsstands Forstandighed, at den ikke vil tænke sig Muligheden af at faae fyldestgjort ensidig sit Ønske, uden at der skulde tages Hensyn til Andet end netop den, ligesaa lidt som jeg vilde kunne tænke mig, at en Samling af Repræsentanter for Landets Hartkornseiere skulde komme med en Indstilling til Regjeringen om at søge at bevirke, at Hartkornsskatterne forsvandt eller blev nedsatte, uden med det Samme at gjøre sig Rede for, paa hvilken Maade Tabet i Statsindtægterne skulde dækkes, og hvilke andre Interesser der ved Siden deraf ogsaa skulde fyldestgøres. Jeg har, som sagt, den Tillid til den kjøbenhavnske og danske Handelsstands Forstandighed, at det ikke let skulde kunne falde den ind at kræve saa store og ensidige Ofre fra Statskassens Side, som det vilde være, dersom man af Hensyn til Rhederiinteresser vilde bortkaste en saa stor Statsindtægt som den, her er Spørgsmaal om. Jeg tror, at Meningen nødvendigvis maa være den hos disse forstandige Mænd, at de have fremsat Ønsker, som maatte kunne komme til Overveelse, naar det store samlede Hele bliver gjort til Gjenstand først for Regjeringens og dernæst for Lovgivningsmagtens Overveelse.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Tauber): Jeg vil haabe, at den Underretning, som den ærede Minister her forud har givet den kjøbenhavnske Handelsstand om, hvorledes Regjeringen vil stille sig til de Ønsker, som fremkom paa det nævnte Møde, og som rimeligvis ville komme frem gennem et Andragende, at den Underretning, siger jeg, vil blive tilstrækkelig bemærket. Jeg tror imidlertid ikke, at den vil gjøre noget gunstigt Indtryk; thi, skøndt den ærede Minister fremsatte den under den Form, at den kjøbenhavnske Handelsstand maatte bestaa af saa forstandige Mænd, at de ikke ville kræve, at deres Interesser ensidig skulle gjøres gjældende paa det Almindeliges Beføstning, saa tror jeg ikke, at enten den kjøbenhavnske Handelsstand eller Andre betragte de Ønsker, som fra den ere fremkomne, og de Ønsker, som her i Thinget gjentagne Gange ere komne frem, som Ønsker, der ikke kunne tilfredsstilles, uden at Regjeringens Grundføetning og eiendommelige Opfattelse gjør sig gjældende.

Finansministeren (Estrup): Jeg skal kun knytte den Bemærkning endnu til den sidste Udtalelse, at denne eiendommelige Betragtning hos Regjeringen, at Spørgsmaalet om Skibsafgifterne bør behandles i Forening med Spørgsmaalet om en Revision af Told- og overhovedet indirekte Afgifter, deles af det langt overveieende Flertal af den anden Del af Repræsentationen, der har en ligesaa berettiget Mening om disse Sager, som dette Thing har, og at jeg for mit Vedkommende anser det